

Marcel Tomàs & Cascai
i Girona Jazz Project presenten

L'ORQUESTRA IMPOSSIBLE

DOSSIER PEDAGÒGIC

Dossier pedagògic

Elaborat per Cascai Teatre

Sinopsis	3
L'espectacle	4
Marcel Tomàs i Cascai	6
Girona Jazz Project	9
La banda	12
Fitxa artística	14
Proposta pedagògica	15
Recull premsa	22

SINOPSIS

Un promotor musical reuneix una colla de músics per formar una orquestra **que resultarà ser impossible... o no?**

Un viatge musical que comença als grisos anys quaranta i viatja fins al glamur dels anys cinquanta.

Un homenatge als músics de festa major: personatges entranyables, pintorescos, pillastres, busca vides, pelacanyes i maldestres, que van ser la banda sonora d'un temps i un país, acolorint i proporcionant alegria i reivindicant la dignitat del seu ofici.

Estrenat al Festival Temporada Alta el 19 d'octubre del 2024.

TEASER ESPECTACLE

**MÚSICA I HUMOR
PER REVIURE EL
GLAMUR I LES
MISÈRIES DE LES
ORQUESTRES DELS
ANYS CINQUANTA.**

**UNA AUTÈNTICA
FESTA!**

L'ESPECTACLE

L'**Orquestra Impossible** és un concert teatralitzat de **gran format** que fusiona música i teatre gestual, amb el segell inconfusible de Marcel Tomàs i Cascai Teatre. Un espectacle que transporta el públic a l'època daurada de les grans orquestres, recreant l'ambient festiu de les mítiques bandes dels anys 40 i 50.

Sobre l'escenari, **11 intèrprets** donen vida a una orquestra atípica, formada per músics amb **sòlides trajectòries professionals** i **joves talents emergents**. Junts creen una experiència escènica única que combina humor, mim, clown, teatre de gest i música en directe.

L'espectacle fa un homenatge a la música de festa major d'aquells temps, amb una banda sonora que beu de grans referents com **Xavier Cugat, Jaume Sisa i Frank Sinatra**, fusionant diferents gèneres musicals i recuperant l'esperit de les orquestres de ball que omplien les places i els envelats.

L'Orquestra Impossible no és només un concert, sinó una experiència immersiva que trenca la barrera entre músics i espectadors, generant una connexió directa amb el públic.

Un viatge ple de nostàlgia, ritme i diversió, on la música i el teatre s'entrellacen per crear una festa escènica irreplicable.

L'ESPECTACLE

Ganes de jugar amb el públic a veure com la poden fer més grossa. És un xou de festa major, dels que provoquen tants riures els gags com la reacció de l'espectadora que fa de veïna de pis de dalt. Molta broma i bona música. Fan un viatge lúdic, desinhibit, delirant que diverteix, un bon entreteniment.

Jordi Bordes. Recomana, 2024.

El seu humor connecta des del primer moment amb l'auditori perquè els recorda qui són i d'on venen, sense falses disfresses, que és una manera d'advertir-los també d'on van. (...) L'espectacle és una festa per a tota la família, fusiona el teatre, l'humor, el clown, la música, la imatgeria fantàstica i l'imaginari col·lectiu d'un temps i d'un país, conduït sempre pel mestre de cerimònies, el Marcel Tomàs. Des de Frank Sinatra, a Duke Ellington a Xavier Cugat, a la Trinca o a Jaume Sisa, amb una versió de "L'home dibuixat", el director, cantant, i multifacètic intèrpret Marcel Tomàs, nou músics més l'actor Toni Escribano, fan tots els papers de l'auca, interactuen amb els espectadors, treuen capgrossos, s'esveren quan apareix un trabucaire, cremen partitures en un flaix de màgia i intercalen peces d'orquestra de ball d'envelat o del fons de la nostàlgia amb perles del jazz que inevitablement acaben fent moure l'esquelet del teatre sencer fina als tres pics i repicó finals fora del teatre com a comiat. Divertiment com el d'"antes", amb D.O. artística que, si no s'ha enregistrat ho hauria de fer,... ei, amb el torero de Verges inclòs.

Andreu Sotorra. Recomana, octubre 2024.

MARCEL TOMÀS I CASCAI

Marcel Tomàs amb la seva companyia **Cascaí Teatre**, des dels seus inicis, ha desenvolupat un tipus de treball creatiu amb una clara influència de l'escola francesa de **Jaques Lecoq**, de la qual Marcel Tomàs n'és coneixedor i estudiós a través de la formació que ha rebut de diferents deixebles d'aquesta escola. Treballa la creació a partir del joc i, com a punt de partida per a l'escenificació de qualsevol espectacle, el fet creatiu és l'aportació que cadascú fa en la interpretació d'una obra. Marcel Tomàs destaca la necessitat d'implicació corporal i personal absoluta en la interpretació de qualsevol personatge. D'aquí la importància de reconèixer les normes del moviment a través de disciplines com ara el **mim**, el **clown**, el **teatre d'objectes**, la **màscara neutra i larvària**, els **bufons** i la **comèdia de l'art**.

Als seus espectacles, **l'histrionisme**, la **ganyota i el gest** estan incorporats en la interpretació d'una manera orgànica i natural. El fet diferenciador de la companyia rau en el treball interpretatiu i creatiu que Marcel Tomàs fa en cadascun dels seus personatges. Marcel Tomàs ha estat capaç de crear **un univers creatiu propi**, reconeixible i amb un segell d'identitat que ha estat àmpliament reconegut per la premsa especialitzada i corroborat pel públic.

Premi al millor espectacle de petit format
Radio City de València.

Premi del públic
Mostra de Santa Eugènia

Le Coup de Foudre
Estivales de Perpinyà

Premi BBVA a millor espectacle 2013
i millor actor 2013.

MARCEL TOMÀS I CASCAI

Més informació i enllaços:

[Teaser Un Tal Quixot.](#)

[Teaser Un Tal Shakespeare.](#)

[Teaser Noucents.](#)

[Teaser El Comediant.](#)

[Teaser La Banda del Teflón.](#)

[Teaser El Pillo.](#)

[Teaser Hot Hot.](#)

L'humor i la creació contemporània han estat l'eix vertebrador de la companyia. Durant 21 anys amb Cascai Teatre hem produït **19 espectacles**, 17 dels quals són d'humor.

L'humor de Cascai Teatre és fonamental en el treball actoral i parteix de la tradició més teatral, s'allunya dels formats més televisius que tant han influenciat les produccions humorístiques actuals.

Parteix dels aspectes més tècnics de disciplines com el clown i el bufó, aquest personatge maldestre capaç de crear situacions còmiques de petits accidents quotidians provocant veritables tragèdies. Situacions inversemblants carregades de bon humor, però també amb petits discursos savis i punyents que ens mostraran les contradiccions més humanes. Vestit sense roba de coloraines ni nas vermell és una evolució dels pallassos del passat. Ara ja no habita a les pistes de circ sinó que ha crescut i camina sol. D'aparença com un més de nosaltres, continua essent un personatge que diverteix i entreté però que no es mossega la llengua a l'hora de dir grans veritats.

Murri per naturalesa i d'hàbits maldestres, supera els entrebancs del dia a dia de la millor manera que sap; però el que no sap és que és un antiheroi i ha nascut per ser un perdedor, encara que no es rendirà mai.

Alguns dels seus espectacles més aplaudits han estat:

L'Home Incomplet, el Cascai, el Paradís, Living Costa Brava, En Pere i el Capità (Mario Benedetti), Zirocco, Hotot, El Comediant, Noucents, El Pianista de l'Oceà (Alessandro Baricco), Un Tal Shakespeare, Un Tal Quixot i els Colors de Duke Ellington. Espectacles amb un ampli recorregut i molt bones crítiques, a banda de fer gira per tot Espanya, alguns d'aquests espectacles també han tingut presència a festivals de França, Itàlia, Bèlgica, Portugal i Tunísia.

MARCEL TOMÀS I CASCAI

La premsa ha dit:

“Marcel Tomàs es uno de los grandes cómicos de la escena actual. (...) Proyecta la necesidad de reírnos de nosotros mismos y de nuestra vida.”

J.V. Peiró. Las Provincias. Valencia. Març 2018.

“Marcel Tomàs nunca falla. Tiene alma de clown, una cara que parece diseñada para la broma y recursos de sobra para seducir a un público amplio.”

Rafael Gallego. Diario de Mallorca. Abril 2018.

“Marcel Tomàs (...) desplegament d'oficipletòric.”

Gemma Busquets. El Punt Avui. Novembre 2017.

“Marcel Tomàs (Cascai Teatre) és un dels millors clowns del país. Tomàs és tot enginy, histrionisme i imaginació, exerceix un control sobre el ritme i la interpretació que frega el virtuosisme, entrant i sortint segons la voluntat dels seus personatges, uns divertidíssims i veritables étourdis.”

Quim Noguero. La Vanguardia. Octubre 2017.

“El trabajo de comediante que a Marcel Tomàs le brota de cada poro de su piel Marcel sale al escenario y la energía cambia, los iones del aire permutan la polaridad y el público se pone en modo carcajada para subirse a una montaña rusa de risas”.

Javier Lopez Clemente. La Curvatura de la Córnea. Zaragoza. Maig 2017.

“Domini de les eines pròpies de l'ofici, una mena d'estat de gràcia al que només hi han arribat alguns grans intèrprets i creadors en aquest país, com Tortell Poltrona o Pepe Rubianes”

Dani Chicano. Revista Proscenium. Desembre 2017.

“Un showman genial en manlleua tot allò inimaginable a través de l'enorme talent d'aquest truà atípic polifacètic. Tant circulen per l'escena el mim com el teatre d'objectes, la cançó, el quadre naturalista o el gest, la improvisació i el contacte directe amb el públic, la víctima innocent d'un sentit humà de l'humor meravellós.”

Joaquim Armengol. El Núvol Digital. Desembre 2017.

“Marcel Tomàs derrocha talento, simpatía, frescura y desparpajo, domina el gesto, el tempo del gag y se mete al público en el bolsillo desde que hace su aparición sobre el escenario. Marcel Tomàs alcanza un nivel sobresaliente se muestra decididamente brillante, absolutamente preciso en el gesto y en la medida de los tiempos, gracioso y encantador en la relación directa con el público”.

Joaquín Melguizo. Heraldo de Aragón.

“Histriónico, ágil, altamente divertido en una entrega interpretativa total. Tomás se convierte en un perfecto artista renacentista que se atreve con todo obteniendo un gran éxito”.

Assumpta Pérez. Periodista.

GIRONA JAZZ PROJECT

La **Girona Jazz Project Big Band**, resident a l'Espai Marfà de Girona, inicia la seva activitat el setembre de 2007 per desenvolupar un repertori contemporani basat en el jazz i la música moderna. La seva singularitat rau en treballar directament amb els autors, que s'integren al projecte com a directors de la seva obra, dirigint actuacions i, en alguns casos, enregistraments. Alhora, impulsa la dinamització musical del territori i la creació d'obra nova, enriquint el repertori per a aquest tipus de formació. La vinculació amb noms de prestigi internacional ha consolidat la seva trajectòria.

Ha pogut desenvolupar diferents projectes amb compositors com són: Bob Mintzer, Maceo Parker, Perico Sambeat, Guillermo Klein, Electrodelux, Llibert Fortuny, Vicens Martin, Carles Margarit, etc. Amb tots ells s'han realitzat diferents concerts o gires.

La Girona Jazz Project pretén així mateix **promocionar els joves talents**, fent rotació en la seva plantilla per crear un projecte viu i regenerat. Que a més sigui una motivació perquè tots aquells joves que formen part d'altres big bands de la província o que estan cursant el grau superior de música moderna, puguin ampliar la seva experiència formant part de l'escena més propera.

Amb el compositor i pianista **Guillermo Klein** es van produir diversos discos, un dels quals: "El camí" (Quadrant Records) distribuït a tot Espanya i Portugal. Cal destacar que amb aquest projecte titulat Guillermo Klein & Girona Jazz Project "Minotaure", la big band va girar durant el 2009 per Catalunya amb la col·laboració de la Direcció General de Cooperació Cultural de la Generalitat de Catalunya i va ser guardonada per la revista Jaç de Grup Enderrock amb el premi a Millor Artista / Solista de Jazz del 2009.

Al costat de Guillermo Klein també va ser la formació escollida pel Festival de Cadaqués per estrenar la seva producció "Albéniz" amb música d'Albéniz i els arranjaments de Guillermo Klein expressament per a la nostra formació. D'aquesta proposta va sorgir el segon disc de la big band.

També són remarcables les produccions realitzades conjuntament amb el Black Music Festival amb artistes com **Maceo Parker**, **Llibert Fortuny Triphasic** o amb els francesos **Electrodelux**.

Així mateix compta amb **dues produccions pròpies** com van ser Girona Jazz Project Supersax, projecte amb el qual van actuar al Festival de Jazz de Donostia, de Terrassa i el de Girona i la Jazzejada de Vilamaniscle i el projecte "Puntí" amb arranjaments originals de diversos músics de la big band i en el qual es retia homenatge a la producció del cantant Adrià Puntí, portant la seva música al terreny del jazz modern i la improvisació. Amb aquest últim repertori es va gravar un disc en col·laboració amb el mateix cantant i es va presentar al públic al Girona Jazz Festival, al Jamboree Jazz Club i al Festival Mas i Mas a Barcelona.

GIRONA JAZZ PROJECT

Adrià Bauzó Alanzor, títol superior de música especialitat de jazz (saxo), títol professional (grau mig) tenora (conservatori de Girona), títol professional (grau mig) i flauta travessera (conservatori de Girona).

Com a músic i arranjador ha treballat en muntatges com: Dagoll Dagom (La nit de sant Joan), Comediants (Bi), Jaume Sisa (El congrés dels solitaris), Nina (20 anys i una nit, espectacle 30 anys i projectes varis), Juan Carmona (Gira europea 2007); Adrià Puntí (La clau de girar el taller, Enclusa i un cop de mall), Maria del Mar Bonet (Espectacle Espriu), Carles Cases (Tribut a Lluís Llach), Lluís Danes (Bressola de Nadal, Wastelan, Espriu), Girona Jazz Project Big Band (fundador) treballant amb músics com Maceo Parker, Bob Mintzer, Perico Sambeat Guillermo Klein, Zé Eduardo, etc. Guanyant el premi Enderrock a millor proposta jazz 2010, Electrotoylets (fundador) diferents espectacles tocant arreu del món la música tradicional electrònica. Varis espectacles de producció pròpia. Big band taller de músics i la del conservatori del Liceu. Director de la Black Music big band arranjant els espectacles tribut a Aretha Franklin, Motown Project, Funkids i Black music.

Membre de La Dinamo, companyia d'espectacles musicals de carrer amb qui han fet llargues gires europees i actuant en dos festivals a la Xina. Fundador i director musical de la companyia "Pels més menuts", espectacles per a nadons (nominats a millor espectacle infantil 2018 als premis ARC).

També destaca la seva feina en projectes musicals del món de la cobla i la tenora. Ha treballat amb Cobla Canigó, Cobla Baix Empordà, Cobla La flama de Farners, Cobla Ciutat de Girona, Cobla de Cambra de Catalunya, Cobla Simfònica de Catalunya, Companyia Elèctrica Dharma, Enregistrament amb l'OBC sintonia mundials de natació 2003, enregistraments amb Albert Guinovart, Tenora 2.0 (Fundació Impulsa i Príncep de Girona) espectacle de fusió, Piromusical de la Mercè 2014, entre d'altres.

GIRONA JAZZ PROJECT

Xavi Molina s'inicia al món de la música amb 9 anys tocant el clarinet i la tenora en diferents bandes de música i cobles sardanístiques. Diploma de l'Institut Català de Noves Professions, especialista en música moderna/especialitat de saxo. Llicenciat a l'ESMUC (Escola Superior de Música de Catalunya). Títol superior de "Música Tradicional". Es forma com a clarinetista amb músics com Manel Mañogil, Francesc Puig, Toni Rocosai Ricard Peraire. El 1992 complementa la seva formació amb estudis de saxo, llenguatges musicals i combo amb Xavier Figuerola, Elado Reinón, Bill McHenry i Mario Rossy. També es forma en harmonia moderna, arranjaments i composició amb Lluís Vergés. Com a saxofonista participa en nombrosos seminaris de referents del gènere com Adam Kolker i Gorka Benítez, combo amb David Berkman i Xavi Maureta, big band amb Dick Oatts i composició amb Guillermo Klein. També participa a les masterclass de Bebo Valdés i Michael Nyman.

Obté el premi Excel·lència Sardanista a Xavier Molina (2013), el premi Enderrock Millor Artista de Jazz 2009 Girona Jazz Project i la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya amb la cobla del col·legi Santa Maria de Blanes on hi forma

part dels 9 als 17 anys. Membre fundador de la Cobla Orquestra Vila de Blanes amb la que ha realitzat multitud de concerts nacionals i internacionals, actuant a Nova York i a les Vegas. Ha treballat en formacions com la Cobla Orquestra Internacional Marina, l'Orquestra, Els Casenoves de Perpignan, Gironsaxi la Big Band Girona Jazz Project amb la qual obté el "Premi Enderrock 2010" i Katroi Ensemble (finalista concurs de noves propostes musicals a la Fira de Música de la Mediterrània).

Com a director de la Cobla Bisbal Jove, Xavi Molina lidera projectes com "XX", premiat pel Foment de la Sardana el 2011, i "La Iaia XXL", finalista als Premis Enderrock 2014.

En jazz, participa en la banda "Bullocks" i col·labora amb diverses formacions com Girona Jazz Project Big Band, Big Band de Blanes i Selva Big Band. Ha treballat amb artistes com Santi Arisa, Marina Rossell, Carles Santos, Perico Sambeat, Maceo Parker i Adrià Puntí, entre altres.

LA BANDA

Aleix Cansell, grau superior de piano jazz al Taller de Músics de Barcelona. És professor de piano i ho combina tocant en diverses formacions de jazz: Sara Terraza (soul), Trio R4 (jazz), el seu trio de jazz propi i Rosa Pou (poesia).

Joan Tomàs, graduat en Musicologia per l'ESMUC i estudiant de jazz i música moderna al Taller de Músics. Ha tocat en grups com Stukat del Bolet, Inxa Impro Quartet, Hora de Joglar i Romaní, actuant a diversos països d'Europa i Amèrica Llatina i enregistrant una vintena de discos.

Pablo Martín, format en música clàssica i jazz, especialitzat en trombó jazz al conservatori del Liceu de Barcelona. Forma part de les bandes The Django Orchestra (jazz manouche), Tromboranga (salsa) i també de la Girona Jazz Project des de l'estiu 2020.

Raúl Pérez, format al Taller de Músics, El Timbal i l'escola Memory. Fundador de Residual Gurus, ha treballat amb Xirriquiteula Teatre i tocat la bateria en projectes com Llúmia, Pantaleó i Big Band Basket Beat Barcelona. Ha rebut formació de Quim Solés i Toni Pagès.

LA BANDA

Jordi Casas, saxofonista format al Conservatori Isaac Albèniz i el Liceu. Ha tocat amb Girona Jazz Project, Biflats i Za! & Transmegacobla, i és professor al conservatori L'Energia de Palafrugell.

Albert Clapés, format en jazz al Conservatori del Liceu, és professor de trompeta a Torroella de Montgrí i Girona. Toca amb The Goliards Collective, La Dinamo Funky Bike Band i Girona Jazz Project des del 2019.

Raúl Gallego, estudia el grau superior a l'ESMUC (Escola Superior de Música de Catalunya), especialitzant-se en trompeta jazz. Forma part dels grups Biflats, Manel Fuentes & The Springsteam i de la Girona Jazz Project des del 2019.

FITXA ARTÍSTICA

Idea original i dramaturgia:	Marcel Tomàs i Susana Lloret
Direcció artística:	Marcel Tomàs
Direcció musical i arranjaments:	Adrià Bauzó i Xavi Molina
Coreografia:	Marta Ribera i Marta Móra
Intèrprets:	Marcel Tomàs, Toni Escribano Adrià Bauzó, Xavier Molina Aleix Cansell, Albert Clapés Joan Tomàs, Pablo Martín Raúl Pérez, Jordi Casas i Raül Gallego
Disseny de so:	Xavi Llobet
Disseny de llums:	Gerard Canadell
Fotografia i disseny gràfic:	Marcel Asso
Vestuari:	La Casa de Barrets
Vídeo:	Arian Botey
Comunicació:	Andrea Ballesta
Producció i distribució:	Susana Lloret

PROPOSTA PEDAGÒGICA

CONTEXT HISTÒRIC

Després de la **Guerra Civil Espanyola**, els anys 40 i 50 van ser un període de reconstrucció i canvi social, on la música va jugar un paper essencial en la vida quotidiana. Sense televisió ni internet, la **ràdio** es va convertir en el **principal mitjà de difusió musical**, fent arribar les grans orquestres a totes les llars. Els concerts en directe eren esdeveniments socials molt importants, especialment durant les festes majors, on les **orquestres de ball** omplien places i envelats amb la seva música. Aquestes formacions no només entretenien, sinó que també esdevenien un **punt de trobada comunitari**.

El cinema també va tenir una influència fonamental en la música de l'època.

Hollywood projectava pel·lícules amb grans bandes sonores interpretades per orquestres de swing i jazz, consolidant estrelles com **Frank Sinatra** i **Glenn Miller**. A Europa, directors com Jacques Tati i Federico Fellini van plasmar aquesta atmosfera en les seves obres, reflectint la importància de la música en la societat de postguerra.

A Catalunya i Espanya, la dictadura va limitar moltes expressions culturals, **però la música tradicional va continuar viva**. Les cobles i les orquestres van seguir sent un element imprescindible en les celebracions, tot i que es van adaptar als nous temps incorporant influències del jazz i del swing provinents dels Estats Units. Així, va sorgir una fusió d'estils que combinava la música d'arrel tradicional amb ritmes moderns.

PROPOSTA PEDAGÒGICA

RECORREGUT MUSICAL

L'espectacle ens convida a **un viatge musical** que ens transporta dels grisos anys 40 als glamurosos 50, un període marcat per una àmplia varietat de sonoritats i expressions musicals. A través d'aquest recorregut, descobrim la música d'arrel tradicional, que manté vives les formes musicals pròpies de cada regió; la música popular espanyola, que reflecteix la identitat i l'evolució cultural del país; i les grans orquestres americanes, que amb el swing i el jazz van marcar tendència i es van convertir en referents musicals a escala global.

Aquest contrast d'estils dins d'un mateix espectacle no només ens permet entendre l'evolució musical d'aquells anys, sinó també veure com els diferents gèneres i tradicions es van influenciar mútuament, donant lloc a noves formes d'expressió artística i a una fusió de ritmes que encara avui perdura en moltes composicions modernes.

PROPOSTA PEDAGÒGICA

MÚSICA D'ARREL TRADICIONAL

La música d'arrel tradicional forma part del patrimoni cultural i ha estat transmesa de generació en generació. Aquestes peces són essencials per entendre la història i l'evolució de la música popular a Catalunya i Espanya. En aquest espectacle trobem alguns dels exemples més representatius:

Toc de festa i la música de cobla

El Toc de Festa és una melodia tradicional que acompanya grans **esdeveniments festius** a Catalunya. S'interpreta amb la cobla, una formació musical que acompanya la sardana i altres danses populars, amb instruments com **el tible, la tenora, el flabiol, el fiscorn i el contrabaix**.

Ball de bastons

El ball de bastons és una **dansa tradicional catalana** que es caracteritza per l'ús de bastons que els balladors fan sonar al ritme de la música. Té els seus orígens en **danses guerreres antigues** i ha evolucionat fins a esdevenir una expressió cultural molt arrelada a diferents regions de Catalunya. S'acompanya de melodies tradicionals, moltes d'elles transmeses de generació en generació. Aquesta dansa és **un símbol de comunitat i coordinació**, ja que els balladors han de seguir un ritme precís per mantenir la sincronització.

La Muixeranga

Originària del **País Valencià**, la Muixeranga és una tradició que combina música i figures humanes, essent **precursora dels castells catalans**. La seva música, solemne i emotiva, s'interpreta habitualment amb dolçaina i tabal, donant-li un caràcter cerimonial molt especial. Aquesta melodia és avui un símbol identitari del poble valencià i es considera un himne no oficial de la regió. L'estructura musical i l'emoció que transmet han fet que la Muixeranga sigui un element indispensable en moltes festes valencianes.

PROPOSTA PEDAGÒGICA

MÚSICA POPULAR ESPANYOLA

Durant els anys 40 i 50, la música popular espanyola va viure una gran expansió, convertint-se en un dels pilars de l'entreteniment i la cultura de l'època. Aquest estil va incloure des de pasdobles fins a cançons melòdiques que evocaven temàtiques romàntiques i folklòriques.

Gallito

Pasoble tradicional espanyol, àmpliament utilitzat en el món taurí. Aquest gènere musical és conegut pel seu ritme marcat i la seva energia, sovint associat a festes populars i celebracions oficials.

El Gato Montés

Òpera espanyola amb una marxa característica molt coneguda. Aquesta peça és un exemple de com la música clàssica i la música popular poden fusionar-se per crear melodies emblemàtiques.

Cançó catalana

En el context històric de l'època, la música en català va tenir un paper fonamental, mantenint viva la tradició i la identitat cultural catalana. Exemples com Roso i L'home dibuixat reflecteixen la capacitat de la música per transmetre emocions i esdevenir un símbol de resistència, especialment en moments de repressió política.

PROPOSTA PEDAGÒGICA

GRANS ORQUESTRES AMERICANES I EUROPEES

L'impacte de les grans orquestres en la música popular d'aquella època va ser molt significatiu. La difusió del jazz i el swing va marcar una revolució en el món de l'espectacle i l'entreteniment, establint una nova manera de gaudir i interpretar la música.

Grans orquestres de música clàssica provinents d'Europa

Les grans orquestres filharmòniques d'Europa i tot el seu llegat de la música clàssica provinent de la tradició musical europea de finals del S.XVIII, van ser una gran influència per les formacions més

petites, les orquestres de l'època adaptaven els grans temes del repertori clàssic, amb arranjaments més jazzístic per incorporar les noves sonoritats que venien del continent americà, i el portaven a les places dels pobles, popularitzant aquestes melodies, un clar exemple és la Marxa Radesnki que es va convertir en tot un himne dels concerts de Festa Major.

Música de les grans orquestres americanes

Durant els anys 40, el swing i el jazz es van convertir en la banda sonora d'una generació. Les grans orquestres americanes van definir l'estil musical d'aquells temps, combinant melodies sofisticades amb ritmes enganxosos. A més, aquest període va ser marcat per la influència dels **crooners**, cantants melòdics amb un estil suau i sofisticat, que van portar el jazz vocal a un altre nivell. Alguns dels noms més representatius de l'època inclouen:

- **Frank Sinatra**, conegut per la seva veu única i el seu estil refinat.
- **Bing Crosby**, una de les veus més influents del segle XX.
- **Dean Martin**, que combinava el jazz amb influències italianes i un estil inconfusible.

PROPOSTA PEDAGÒGICA

ACTIVITATS

ACTIVITAT 1. Anàlisi de la banda sonora de l'espectacle

Us proposem **escoltar i analitzar les diferents peces musicals** que formen part de l'espectacle. L'objectiu és que identifiqueu els estils, l'origen i la funció de cada peça dins la narrativa escènica.

1. Escoltar fragments de les músiques d'arrel tradicional, de la música popular espanyola i de les grans orquestres americanes.
2. Identificar els instruments protagonistes de cada estil.
3. Comparar com aquests estils conviuen en un mateix espectacle i quin efecte creen en l'espectador.
4. Reflexionar sobre la influència de la música en l'ambient i el significat de cada escena.

PROPOSTA PEDAGÒGICA

ACTIVITATS

ACTIVITAT 2. Descobrint els instruments de l'espectacle

L'objectiu d'aquesta activitat és **que conegueu els diferents instruments que apareixen en l'espectacle** i compregueu la seva importància i evolució dins la música de l'època.

1. Fer una llista dels instruments que es poden escoltar a l'espectacle.
2. Dividir la classe en grups, assignant a cada grup un instrument.
3. Investigar sobre l'origen de l'instrument, el seu ús tradicional i com ha evolucionat amb el temps.
4. Posar en comú els resultats i escoltar exemples sonors d'aquests instruments en diferents estils musicals.

RECULL PREMSA

S'estrena 'L'orquestra impossible' a Sant Feliu de Buixalleu

La Selva TV
326 subscriptors

Subscriu-me

0

Comparteix

Baixa

Retalla

Desa

...

TÉ DE TOT DEL 07/10/2024 _ PART 2

El magazín de TV Girona.

7 d'octubre 2024

+ Un muntatge que indaga en la música de festa major i les orquestres

RECULL PREMSA

DIARI DE GIRONA

38 | Cultura i societat

Dissabte, 19 d'octubre de 2024 Diari de Girona

Arts escèniques

Marcel Tomàs i la Girona Jazz Project s'alien de nou a «L'orquestra impossible», un concert teatralitzat que homenatja els músics «que ajudaven a fer oblidar les misèries» de la postguerra

Cascai mira amb humor la música que va posar color als grisos anys 40

ALBA CARMONA
Salt

Cascai Teatre i la Girona Jazz Project s'alien de nou a «L'orquestra impossible», un espectacle que contribueix a l'humor, el clow i la música en directe per reivindicar la generació de músics que van posar color a la grisor de la postguerra. El muntatge, que s'estrena avui a El Canal de Salt dins la programació de Temporada Alta, convida el públic a fer un viatge en el temps des dels foscos anys 40 fins al glamour dels 50 a través de la música de normes com Xavier Cugat o Glenn Miller, «un repertori eclèctic i de festa major», com remarca el director artístic de la peça, Marcel Tomàs.

Tomàs, juntament amb els nous músics de la big band i l'actor Toni Escrivano es posa al servei d'un concert teatralitzat que homenatja els músics tot terreny, «músics d'orquestra de tota la vida», picarescos que van aixecar el país amb passió i alegria, a través de la cul-

Una escena de «L'orquestra impossible», de Cascai Teatre i la Girona Jazz Project.

tura popular». «Heretaven el repertori dels seus avis i mestres i, inspirats en les formacions americanes, hi anaven incorporant petites joies que venien de l'estranger i ajudaven a fer oblidar les misèries de la gent», recorda Tomàs, que assegura que tot plegat els ha permès dibuixar «un espectacle simpàtic i fresc, amb entreteniment i música en directe que explota la química entre músics i actors».

I és que la Girona Jazz Project no només toca, sinó que també actua, i al seu torn, Tomàs també canta, fruit d'un idili que va néixer amb l'espectacle Nou-cents, el pianista de l'ocell i van mantenir després a Els colors de Duke Ellington. Va ser justament durant la gira d'aquest espectacle, compartint anècdotes de músics del passat, que s'ha anat

L'espectacle, amb onze intèrprets, s'estrena aquest vespre a Salt dins Temporada Alta

coent a foc lent una proposta que juga amb la idea de crear una formació aparentment impossible per fer fortuna, uniant improvisadament personatges com un representant penques, el capellà del poble o un torero.

En total, interpretaran una vintena de temes fragmentats i aranjats per Adrià Bauzó i Xavi Molina, amb un repertori que va de L'home dibuixat de Xavier Cugat a una polca, passant per Moonlight serenade de Glenn Miller. ■

LA REPÚBLICA & EL PUNT AVUI+

DIARI INDEPENDENT, CATALÀ, COMARCAL I DEMOCRÀTIC · Alt Empordà · Baix Empordà · Garrotxa · Gironès · Pla de l'Estrany · Ripollès · Selva

EL PUNT AVUI
DISSABTE, 19 D'OCTUBRE DEL 2024

TEMPORADA ALTA

L'humor de Cascai Teatre viatja a la música dels anys quaranta

J. Bordes
BARCELONA

Cascai Teatre reincideix amb la música en directe. Després d'*Els colors de Duke Ellington* (Temporada Alta 2021) o de *Nou-cents, el pianista de l'ocell* (T. Alta 2019), Marcel Tomàs situa una companyia de músics desvagats en els anys quaranta a *L'orquestra impossible* (El Canal, 20 h). L'arribada d'un promotor de concert els farà somiar la possibilitat de recuperar la vitalitat dels concerts.

L'obra imagina com uns músics d'ofici perduts en uns temps de grisor esperen el seu ressorgiment de les temporades d'actuacions. Conviuen patèticament amb les seves misèries i conflictes quotidians. L'univers musical s'inspira en el temps dels grisos anys quaranta fins al glamur dels anys cinquanta.

En el repartiment hi ha els músics Adrià Bauzó, Xavi Molina, Jordi Casas, Raúl Pérez, Aleix Cansell, Joan Tomàs, Rutil Gallego, Albert Clapés i Pablo Martín. Al costat de la desena de músics (amb direcció musical de Molina i Bauzó), aporten el toc de comèdia i joc Marcel Tomàs (que assumeix la direcció escènica també juntament amb Susanna Llo-

ret) i el seu habitual antagonista de cada creació, Toni Escrivano.

Marcel Tomàs, amb més de 25 anys de trajectòria, és el protagonista habitual de Cascai Teatre, una de les formacions gironines amb més continuïtat al Temporada Alta. L'any passat van provar el seu primer muntatge familiar, *Juguem?*, i anteriorment havien presentat altres treballs de comèdia com *Un tal Shakespeare* (T. Alta 2020) o *El comediant* (T. Alta 2017).

Tiago Rodríguez

El reclam internacional de demà és l'actual director del festival d'Aviníó, Tiago Rodríguez. Segon les seves paraules, *Dans la mesure de l'impossible* (Municipal, demà, 18 h) és una proposta de "teatre documental" perquè ha construït el guió a partir de les entrevistes a membres de Meïges Sense Fronteres i de la Creu Roja que han viatjat en campanyes per zones de conflicte. Rodríguez exposa els dilemes i experiències de treballadors d'organitzacions no governamentals. Hi emergeixen tant les llums com les ombres que conflueixen en aquest conjunt de veus que, amb ràbia, busca commoure sense caure en el sentimentalisme, a través d'històries al límit de la vida. ■

RECULL PREMSA

L'Orquestra Impossible

Marcel Tomàs & Cascaï Teatre - Girona Jazz Project

L'OBRA FITXA ARTÍSTICA + INFO FOTOS PREPARA LA TEVA FUNCIÓ

Un viatge musical per a tots els públics de l'arrel tradicional catalana al glamour dels anys cinquanta

Habitual del festival, Cascaï Teatre torna a visitar-nos amb la seva barreja de música en directe i teatre per a tots els públics. L'Orquestra Impossible, muntatge d'estrena al festival, proposa un viatge que parteix dels grisos anys quaranta i viatja fins al glamour dels anys cinquanta. Les misèries i els conflictes (tan quotidians com universals) dels músics d'època, viatgen en clau d'humor.

COMEDIA MÚSICA TEATRE

El Canal - Centre de Creació d'Arts Escèniques (Salt)
18 d'octubre, 20:00
Durada: 1 h 20 min
Preu: 28 €
Ocupació: 80%

Fitxa artística

Creació: Marcel Tomàs i Susana Lloret
Direcció: Marcel Tomàs, Maria Ribera, Xavier Molina i Adrià Bausó
Intèrprets: Marcel Tomàs, Toni Escrivà, Aleix Canals, Raül Pérez, Joan Tomàs, Adrià Bausó, Xavier Molina, Jordi Casas, Pablo Martín, Raül Gallego i Albert Clapés
Vestuari: La Casa dels Barrets
Vídeo: Arian Botey
Il·luminació: Gerard Canadell
Disseny de so: Xavier Llobet
Coproductió: Cascaï Teatre i Temporada Alta

